

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg tror, det sidste spørgsmål afslører, hvad der egentlig er forskellen i udgangspunktet for spørgeren og mig. For der er kun tale om, at politiet kan foretage indgreb, når der sker ulovligheder, og derfor er alle de ting, der kan ske inden for lovens rammer, noget, som vi hverken kan, skal eller vil blande os i. Jeg tror, det er en, jeg var lige ved at sige, forvirret opfattelse, men altså i hvert fald en anden opfattelse af situationen end den, jeg har, hr. Kurt Hansen repræsenterer, når vi skal finde ud af, hvad der er rimeligt og rigtigt i arbejdskonflikter.

Derom vil jeg endelig gerne sige noget meget principielt: det kan aldrig være politiets opgave at finde ud af, om en arbejds-konflikt er det ene eller det andet, det blander vi os ikke i. Kun i det tilfælde, hvor der er tale om overtrædelse af lovbestemmelser, eller hvor lovens almindelige betingelser for indgreb er opfyldt, kan der blive tale om en politiaktion.

Kurt Hansen (VS):

Et sidste opløsende spørgsmål i anledning af min forvirrethed. Kan justitsministeren garantere for, at ingen privat kapital-ejer eller nogen offentlig institution, uden at det er gået igennem justitsministeren, kan påberåbe sig politiets hjælp over for aktionerende arbejdere?

Justitsministeren (Orla Møller):

Nej, det kan jeg bestemt ikke, men jeg kan garantere for, at en hvilken som helst henvendelse af denne art vil blive nøje vurderet af den pågældende politimester, der har ansvaret, i overensstemmelse med de principper, jeg har givet udtryk for her i dag.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg vil gerne under behandlingen af dette spørgsmål have lov til at spørge, om ministeren mener, at de privat ansatte buschaufførers aktion for at forhindre HT-chaufførerne i at arbejde er i overensstemmelse med gældende regler, og i benægtende fald hvad ministeren i den anledning agter at gøre. Mit spørgsmål skal selvfølgelig også ses på baggrund af den kendelse, der i går faldt i arbejdsretten.

Justitsministeren (Orla Møller):

I og for sig har jeg allerede besvaret spørgsmålet, om end indirekte ved, at sige, at det ikke er spørgsmålet om, hvorvidt en arbejdskonflikt er lovlig eller ulovlig, der er afgørende for, om man griber ind i en sådan sag. Derfor skal jeg heller ikke tage stilling til, om en arbejdsnedlæggelse i sig selv har noget med ulovlighed at gøre, det er ikke det afgørende i denne sag, det har vi arbejdsretten til at finde ud af. Politiet kan stadig væk udelukkende komme til at gribe ind dér, hvor der sker brud på lovbestemmelser eller i det hele taget de almindelige bestemmelser, der gælder for politiets indgreb. I disse og kun sådanne tilfælde har politiet pligt til at gribe ind.

Glensgård (FP):

Nu er jeg ikke klar over, om justitsministeren har så travlt, at han ikke er i stand til at overvære besvarelsen af spørgsmål nr. 11, men jeg vil bare allerede nu sige til justitsministeren, at under spørgsmål nr. 11, som er stillet af hr. Erlendsson, kommer vi en lille smule ind på en diskussion om SAS.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke finder en politindgriben rimelig i en SAS-konflikt eksempelvis, såfremt der kan opstå den mindste fare for flymateriel, besætning, passagerer el. lign. Det skulle have fundet sted under de sidste dages konflikt i Kastrup.

Justitsministeren (Orla Møller):

Med det sidste spørgsmål får man tydeligt afsløret, hvor forskelligartede holdninger til politiet der er i Danmark. Nogle ønsker det længst muligt væk fra alt, og andre ønsker, at det skal klare netop de sager, man helst selv vil have klaret. Jeg er nødt til at sige, at så snart der er tale om arbejdskonflikter, uanset i hvilken form de er, så skal der være ekstra påpasselighed, og så må de klare bestemmelser, jeg har trukket op — nu nævner jeg det for syvende og sidste gang i dag — være overtrådt, før der kan ske en politiaktion.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Inge Krogh (KrF) til justitsministeren:

„Vil ministeren gribe ind over for en restauratør i Hornbæk, der trods en påmin-